

II HARARE RAPORTTI

Kuulumisia ajanjaksolta 20. 08. – 01.09.2007

1. Kotitunnelmia:

Talven selka on todella taittunut ja aamuvarhain mittarilukemat kohoavat jo + 15 asteeseen. Aurinko porottaa iltapaivalla jopa polttavasti, lieneeko uusia aukkoja otsonikerroksessa? Siella taalla jakarandapuut hehkuvat lilansinisina.

Olemme nyt kasvukauden kynnyksella kohennelleet omaa keittiopuutarhaa istuttamalla lisaa kaalia, sipulia, tomaattia ja pinaattia. Oman talouden ruokahuolto on sujunut toistaiseksi, silla vihanneksia ja ihania hedelmia on runsaasti saatavilla ja mustan porssin pojat myyvät tehokkaasti ruokaoljya, kananmunia, maitoa, leipaa, jauhoja, sokeria jne. Tuoretta kalaa tai edes pakastettua paikallista kalaa ei ole kaupoissa, tuontipakasteita sen sijaan on jonkin verran. Porsasmakkaraita (miltei kuin siskonmakkarat) on kaupoissa. Pihvilihan ohella myos kananliha on kadonnut kaupoista; onneksi saimme aamiaisklubilla uuden kontaktin, jolta kysella suoraan isompia toimituksia kananlihaa. Ravintoloissa ja pikaruokaloissa kaupungilla on saatavilla yleensa kanaa, porsaanlihaa ja parhaissa paikoissa kalaa, lammasta ja joskus pihvilihaakin. Olut- ja limsahanat ovat miltei kokonaan kuivuneet, sen sijaan mango-, guava- ja passionhedelmamehuja loytyy. Kovan vaalutan turvin voi ostaa miltei mita vaan Etela-Afrikasta ”Kotishoppailu-yrittajien” kautta, jotka kokoavat yhteen tilauksia ja tuovat tavaraa maahan virrallisia teita ja tullimaksut hoitaen. Kaupungin parhaan hotellin baarissa fish&chips lounas tuoremehulla maksaa usd 10/ henkilo, mika vastaa noin 1/10 toimistotyontekijan keskimaaraisesta kk-palkasta.

Keskiviikkona 29.8. saapuivat Louise, Zimbabwen Aids-Orvot ryn hallituksen jasen ja kummi seka Eveliina, vapaaehtoistyontekijamme elo-syyskuuksi. Ilo oli melkoinen , kun aamiasipoytaan ilmestyi Louisen laukkujen uumenista ruisleipaa ja graavia lohta!

2. Lapsiprojektin ruokahuolto:

Dzikwa on edelleen voinut ostaa peruselintarvikket suurissa erissa suoraan tuottajilta ja tukkuliikkeilta. Perjantainan 31.8. saimme taas Dzivarasekwan pakastimet tayteen lihaa ja ensi tiistaina ajamme yhdelle maatilalle valitsemaan seuraavat mullikat teurastettaviksi. Kotiin on hankittu toinen iso pakastearkku varastointitarpeisiin. Dzivarasekwan katujen varsilla myydaan paljon kaikenlaisia vihanneksia – tomaatteja, kaalia, pinaattia, sipuleita. Useissa taloissa toimii pikkuinen leipuriliike; esim. tyoharjoittelijamme Tsidzon aiti myy sampyloita suoraan uunista, aina kun sahkoa piisaa. Meilla on pysyva toivelista Makro-tukkuliikkessa ja esim lauantaiaamuna saimme sms-viestin 100 kg sokerierasta, joten ajoimme heti hakemaan 40 kg lasten tarpeisiin! Ostimme runsaasti myos pahkinavoita ja muroja, silla sunnuntaina 2.9. oli suuri tarvikkeiden jakotilaisuus taas 27 sisaoppilaitokseen lahtevalle lapselle ja vaikka he saavat perusruuan koulusta, joudumme pakkaamaan mukaan kaikenlaista lisamuonaa.

Olemme jakaneet 60 ”Matti Ranin-ruokapakettia” eniten tukea tarvitseville perheille ja ohessa muutam kuva iloisista saajista!

3. Toimintakeskus:

Dzikwa-toimintakeskuksen rakennusluvut (oma lupa turvamuurille ja toinen varsinaisille rakennuksille) on nyt hyväksytty kaupungin kiinteistovirastossa.

4. Suojakoti # 3861 Rujeko st:

Eveliina asuu nyt suoja suojakodissa lasten ja matroona Georginan kanssa. Hanen roolinsa on olla ”Mainini” eli aidin nuorempi sisko, joka Shona-kulttuurissa auttaa ja neuvoo, ohjaa ja opastaa perheen lapsia. Eve on otettu ilolla vastaan ja hanet esiteltiin virallisesti myös kaupunginosan aluepaallikolle. Eve tekee jatkossa työtä yhdessä myös Tsidzon kanssa, jonka erityisvastuulla ovat projektimme sulkeutuneet ja oppimishairioista karsivat lapset. Viime viikolla Tsidzon yliopiston edustaja kavi arvioimassa työharjoittelun kulkua ja Tsidzo sai huippuhyvän arvosanan (86 %). Louise järjestää lapsiryhmille englannin kielen opetusta, joka alkoi sunnuntaina kahdella ryhmällä.

5. Urheilukisat:

Elokuu huipentui perjantaina 31.8. Dzikwa-yleisurheilukisoihin, jotka alkoivat 09.15 ja loppuivat 16.45 yliopiston paahteisella urheilukentällä. Yli 90 % Dzikwa-lapsista osallistui kisaan. Toimitsijoina oli Dzikwan operatiivinen tiimi, opettajia Dzivarasekwasta sekä Zimbabwe yleisurehilyn paavalmentaja Ammon ja hanen Sports Academy-tallinsa urheilijoita, mm. maan naisten paras sprintteri. Pienten lasten lajeina oli 60 ja 200 metrin juoksu, pallonheitto ja pituushyppy. Isommilla lajeina oli 100, 400 ja 800 metrin juoksut, kuula, kiekko, korkeus- ja pituushyppy. Isoista pojista paras juoksija oli Takawira, joka pinkoi 400 m 55 sekunnin pintaan. Oili tuli sijalle 7. isojen tyttöjen 400 metrin finaalissa

Juhlavieraksi saimme Zimbabwe Business Council on Aids johtajan, David Mutambaran, jolla on pitkät perinteet koripalloilun ja yleisurheilun johtaja. David piti lapsille oikein hienon puheen, jossa hän painotti urheilun antamaa kurinalaisuutta, mielihyvää, menestystä sekä tarvetta kasvaa menestyksen myötä auttamaan muita, vahempiosaisia. Hän muistutti, että meille Dzikwa-lasten tukijoille paras kiitos on nähdä heidän kantavan joskus vuorostaan vastuuta orpojen tukemisesta. Dzikwan kuoro oli harjoitellut ahkerasti tukiopettajan avulla ja lauloi hienosti. Paikalla oli myös suurimman sanomalehden Heraldin urheilutoimituksen paallikko reportterinsa kanssa. Palkintoina oli taas pyyhkeitä, reppuja, kirjoja, saippuaa, hammastahnaa, taskulamppuja, kello, laskimia, kyniä ja muuta kaytannollista tavaraa. Erityispalkintona oli paasy kuudelle seuraavan paivana maatalousnayttelyyn Hararessa.

Lapset takaisin kouluun tiistainan 4.9!